

og hvorfor og hvordan. Det må så være i forhold til Farum Kommune, nå, men det er jo bare, fordi vi diskuterer et lovforslag, der generelt handler om, hvordan man sikrer, at man kan lave undersøgelser ude i kommuner, ikke? Ja, ja, jeg prøver bare at bringe lidt seriøsitet ind i det.

Det er i forhold til den her diskussion ikke så vigtigt, om jeg kan stå her og give svar på, hvem der har svigtet.

Jeg kan konstatere, er der er en situation i Farum Kommune, hvor der er en række dispositioner, som undersøges af bagmandspolitiet. Dertil har byrådet så også ønsket selv at iværksætte nogle undersøgelser – meget fornuftigt – og det store spørgsmål er: Kan man have en borgmester siddende på posten i den periode? Det er alene det, vi diskuterer, og det er også alene det, jeg diskuterer.

Hvilke synspunkter jeg så i øvrigt har om de dispositioner, der har ledt frem til det – hvis vi havde et bedre lovgrundlag, kunne det være, at situationerne slet ikke var opstået – vil jeg meget gerne diskutere, og det er ikke udtryk for hverken foragt eller noget med at gå rundt om den varme grød eller noget som helst og ikke ville diskutere det her. Det er bare ikke det, der er til diskussion lige nu og her. Nu diskuterer vi det her undersøgelsesforløb. Det er det, vi diskuterer.

Uanset at jeg selvfølgelig er enig med statsministeren i det hensigtsmæssige i, at den konkrete borgmester havde valgt at blive ved sin første indskydelse, så diskuterer vi her regelgrundlaget, og der siger jeg bare ganske stilfærdigt, at det ville være ærgerligt, hvis det, der stod tilbage, var, at medmindre man nu vedtager den lov, der jo ikke umiddelbart er flertal for, så kan man ikke nære nogen form for tillid til den måde, man nu undersøger tingene på.

Kl. 15.55

Det var jo den konklusion, jeg følte, hr. Ole Stavad var ved at nærme sig ved at sige, at alle havde erkendt, at vi har et problem. Det kan være, jeg har misforstået det, men det er sådan set min konklusion på det.

Hr. Ole Stavad sagde så også, at jeg lægger et stort ansvar ud til kommunalbestyrelsens medlemmer. Ja, det gør jeg, på hvert enkelt, og det er dermed også dem alle sammen. Når der så bliver spurgt til, hvem der skal hjælpe dem med at løfte det ansvar, så er svaret jo: Det skal de selv ved at læse lovgivningen.

Vi har i øvrigt ved tidligere lejligheder i Indenrigs- og Sundhedsministeriet, dengang det

kun var et indenrigsministerium, tilbudt at svare på spørgsmål, også i forhold til en samlet kommunalbestyrelse – det var så et bydelsråd – og den form for service yder vi da naturligvis også gerne i andre sammenhænge. For det helt centrale er, at vi har den lov, vi har. Der er ikke et flertal for at vedtage den anden.

Der er ikke en borgmester, som øjensynlig af egen drift har valgt at træde tilbage midlertidigt eller permanent. Det er situationen. Og når det nu er situationen, så handler det om at få folk til at gribe de muligheder, der nu engang er til rådighed for at sikre, at man i den givne situation kan få afdækket tingene, få vendt hver en sten på en sådan måde, at alle efterfølgende kan fæste lid til det. Det må jo være det hensyn, den ambition, vi alle sammen har.

Der peger jeg stilfærdigt på, at jeg mener, der er muligheder i den kommunale styrelseslov, i tilsynet. Hvis alle rejser sig op på tæerne, bruger mulighederne til det yderste, så tror jeg godt, at det problem, man ønsker at løse med den her lovgivning, også kan løses inden for grænserne af den kendte lovgivning.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Indenrigs- og sundhedsministeren forsøger at forvanske sagen. Jeg kan ikke granske motiverne, men det er heller ikke på dagsordenen.

Han forsøger at forvanske sagen ved at lade, som om dette forslag handler om, at man kan fæste lid til en undersøgelse, hvis borgmesteren ikke er til stede med den indflydelse, en borgmester har på medarbejdere og meget mere.

Det er imidlertid en alvorlig forvanskning, for det er en af de klare betingelser for at ville kunne anvende denne her bestemmelse, vi har på dagsordenen. Ikke alene skal der være iværksat eller i hvert fald besluttet en undersøgelse, og der skal være rimelig mistanke – vi kender fra retsplejeloven, hvordan man håndterer det, f.eks. betingelserne for ransagning, som man må gå ud fra vil være til stede i det emne, vi sådan momentvis kommer til at snitte i Farum – men så er der også en betingelse, som både står i lovtæksten og meget præcist også i bemærkningerne: når fritagelsen må regnes for at have betydning, og endda væsentlig betydning, for undersøgelsen. Det vil sige, at der kan være situationer, hvor den ikke er væsentlig, og der kan være andre ...